

Az előfizetés ára :

1 egész évre 5 frt — kr.
1 fél évre 2 frt 50 kr.
1 negyed évre 1 frt 25 kr.

Körjegyzőknek, községeknek és néptanítóknak:
Egész évre 4 forint, fél évre 2 forint

Egyes szám ára 10 kr.
Előfizethető és egyes lapellátásokat venni lehet a kiadóhivatalban, Traub B. és társa, Valentin Károly, Böhm M., Luzsovic L., Weidinger N. üzletében és a fődohánytözsdeben.

Hirdetések:
mindenkori árjegyzék szerint.
Bélyeg-díj minden hirdetéskor 30 kr.
Nyilttérben egy sor 10 kr.

PÉCS

Politikai vegyes tartalmu hetilap.

Megjelenik minden szombaton.

Szerk

ség: Nepomuk-utca 29. sz.

Kiadóhivatal: Nepomuk-utca 10. sz. a posta mellett.

Kéziratok nem adatnak vissza.

Hirdetéseket elfogad:

Külföldön:
Barek J. és társa Erfurthban. Haasenstein és Vogler, Steiner A. Hamburgban. Daube G. L. Knoll Ignác. Frankfurtban. Opellik A. Schick Henrik, Mosse Rudolf, Bécsben.

Magyarországon:
Neuberger és Braun, Goldberger A. V., Lang Lipót, Schwarz Gyula, Somogyi F. „Első magyar nemzetközi iroda”-ja Budapestben.

Kiadóhivatalunk és Janovszky H. király-utczában levő hirdetések felvételi irodája Pécsen.

Kéziratok

a szerkesztőséghez, Nepomuk-utca 29-ik sz. küldendők.

Katonai tulkapás.

Herbert János városi aljegyző s egyuttal 52-ik ezredbeli tartalékos hadnagy, tudomására jutva, hogy a szerencsétlen Janszki ügy alkalmából Christen Alajos 52-ik ezredbeli tetteles állományu hadnagy a magyarokat szidalmazta — amiért senki által felelősségre nem vonott, — ennek megtorlásul és mintegy kihívásul a nevezett hadnagy jelenlétében egy — bár nyilvános helyen összejött, de magán — társaságban elítélőleg nyilatkozott azon közhadseregbeli tisztokról, kik Magyarország kenyerén táplálkoznak, szidják s gyalázzák a magyart s annak országát. „Az olyan tisztet, ki itt él és gyalázza a magyart, ki kellene korbácsolni az országból” — ezek lettek volna, a mint értesülünk, Herbertnek a magántársaságban használt szavai, melyeket Ch. hadnagy, kinek a városi aljegyző tartalékos hadnagy minőségét ismernie kellett és ki épen egyike azoknak, kik nem igen tartózkodók, ha arra kerül a sor, hogy a magyarban valamit gáncsoljanak, meghallott és Herbertet feljelentette. E feljelentésre a cs. és kir. VI. hadtest parancsnoksága a becsületbirósági eljárást elrendelte s nyomban összeült a becsületbiróság, mely Herbertet maga elé idézte. Herbert hivatalos elfoglaltságára utalva a becsületbiróság előtt a megjelenést megtagadta, kijelentve egyuttal, hogy, ha megidézése okát vele tudják, arra — udvariasságból írásban megfelel. Ez megtörténvén, Herbert magyar emberhez illő nyíltsággal elismerte a fentebb közölt kifejezés általános értelemben való használatát s egyuttal a közjogi alpra helyezkedve kifejtette tartalmában, mint formában kifogástalan nyilatkozatának okait és azokat írásban a becsületbirósággal közölte, kijelentve, hogy a becsületbiróságnak ez ügyben való eljárásának magát alá nem veti, itéletüket el nem ismeri s ha az reá nézve sérelmes lesz, ő ügyét felebeznii fogja a királyhoz, ki törvényben szentesíté a magyar alkotmány azon sarkalatos elvét, hogy a tartalékos tisztnek polgári, büntügyi és rendőri ügyekben a polgári törvények és hatóságok alá tartoznak.

Az eredmény az, hogy — mint hírlik — a becsületbiróság Herbert Jánost ama nyilatkozat tétele miatt a tisztí rangtól megfosztotta.

Mi felette sajnáljuk a dolog ekként való megtörténését. Sajnáljuk pedig egyedül a polgárság és katonaság között szükségesnek tartott

barátságos viszony szempontjából, melyet minden tisztességes és hazafias, ugy katonai, mint polgári elemnek teljes erejéből ápolni, fejleszteni és fenntartani kötelessége, melyet ilyen „hajánál fogva előrántott” eset, főleg ilyen kisebb városban, tartósan megzavarni képes és pedig annál is inkább sajnáljuk, mert városunkban sem hiányoznak oly destruktív elemek, melyek az ilyen esetek általánosításával szeretnek feltűnést csinálni.

A becsületbiróság említett eljárása komoly aggodalomra és gondolkodásra ad okot.

Az ilyen verdiktet a becsületbiróság azt teszi, a mit tennie nem volna szabad, t. i. a polgárság ellen provokációt követ el. Azt pedig hazafias vezetés alatt álló okos testület nem teszi. És nem teszi különösen a Janszki-ügy által előidézett és alig csillapulni kezdő izgatottság után.

Az 52-ik gyalogezred becsületbiróságának elrendelője példát vehetne Van der Sloot generalis tetteről! Milyen különbség a kettő között. — Az 52-ik gyalogezred becsületbirósága kiméltelenül oda dobja a pécsi társadalom elé a keztyűt, ennek egyik közbeesülésben álló tagját megfosztván tisztí rangjától olyan általános jellegű nyilatkozata miatt, melyet minden hazafias ember, habár nem is formában, de tartalma szerint helyeselni kénytelen. Van der Sloot generalis, mint egy igazi béke-apostol, elfelejtetni akarja a magyar közvéleménnyel mindazt a kellemetlenséget, melyeket a Janszki-ügy ország-szerte okozott. Lelkes szavakban kifejezést ad e generalis azon érzelmek-keocsnak, melynek a polgárság és katonaság között fenn kell forognia, hangsúlyozván, hogy csak a kettőnek szívélyes viszonya és vállvetett munkája mellett lehet mindazokat a nagy kötelességeket teljesíteni, melyekkel az ország és a dynastia iránt tartozunk.

Ezek nemeslelkű és bölcs szavak, melyek kell, hogy mindenkiében, még a közös hadsereg legnagyobb ellenségében is elismerésre találjanak. És tényleg találhatnak is. Az ország közvéleménye már is számtalan alakban üdvöletet küld Van der Sloot generalisnak ezen hazafias magatartásért.

Milyen kirívó ellentét ezzel szemben az 52. ezred becsületbirósága összehívójának a magatartása. És ezen magatartás még súlyosabban latható esik, ha figyelembe vesszük azt, hogy ez egy közhadseregbeli tisztnek egy tiszttárs ellen tett denunciaciójának következménye! Mindenütt a világon a denuncians szerepét a gyűlölet és utálat veszi körül, azért, mert a denuncians

tettében nyilatkozó azon jellemvonás, hogy más embernek ártani kész, immoralisnak ismertetik el. Annál megbélyegzőbb, ha hivatás-társak között történik.

Mi minden bíróságnak és így a becsületbiróságnak eljárását és meggyőződését is — habár enunciacióját az időszerűség szempontjából kritika tárgyává teszszük — tiszteljük és felteszszük, hogy az 52. gy. ezred becsületbirósága — minden ellenséges indulattól menten — azért járt el oly kiméltelenül Herbert János urral szemben, mert a hely, hol a nyilatkozat történt és az alak, a melyben történt, tisztnek tisztikarral, vagy tisztel szemben — bár csak legáltalánosabban is használva — meg nem engedhető. Tehát ennyi engedmény után mindenesetre jogosult és okadatolt az a kérdés, hogy a morál és a legtágabban magyarázott tisztí hirnév szempontjából tökéletesen korrektnak találja a becsületbiróság egy tisztnek tiszttárs elleni denuncians fellépését?

És ha Herberttel szemben oly szűken és ridegen magyarázta a becsületbiróság a tisztí hirnév érdekét, nincs semmi, még a náluk oly tág értelemmel bíró lovagiaság tekintetéből sem kifogás alá eső a denunciacióban?

Vajon nem lehetett volna-e épen ezt a körülményt Herbert javára fordítani és az ügyet a két tiszt magán-ügyének deklarálni?

Mi ezen kérdéseket csupán azért vetjük fel, mert az ezred vezető köreit figyelmeztetni akarjuk arra, hogy más alkalommal ne engedje az ilyen csekély jelentőségű ügyeket érdemük-nél nagyobb dolgokká felfuvatni és ne engedje azt, hogy egyik-másik tisztnek magánvéleménye magánjellegéből kivetkőztessék s mint olyan közjelentőségű dolog tárgyalassék, mint-ha attól egy második Königgrätz megmentése függne. Azt utóljára soha semmitéle becsületbirósággal megakadályozni nem lesz lehetséges, hogy a magyar tiszt magyarul, a cseh esehül stb. ne érezzen és hogy annak magán uton, magán körben kifejezést ne adjon. És ha ezt mindig, mint a tisztikar karakterét érintő dolgot kellene pertraktálni, akkor a gyakorlat és katonaképzés helyett akár csak mindig becsületbiróságot üljön az a közhadseregbeli tisztikar, mely legalább is tiz nemzetiségéből toborzódik. Érezzen akármiként valamely tiszt, e körülmény, ha különben teljesen és tökéletesen teljesíti kötelességét, nem bir fontossággal mindaddig, míg érzületének nyilvánításával nem sérti meg azt a közjogi állapotot, melynek tiszteletben tartását a magyar király esküvel erősítette meg.

Most pedig, midőn a tapintatlanság már elkövetett, nem marad egyéb hátra, mint minden tekintetben oly magatartást tanusítani, hogy abból a közérdekre kár ne háromlójék. Hogy miben álljon ez, erre nézve utmutatásul ajánljuk a katonaságnak azt a megdönt-hetetlen igazságot, hogy: nem a közhadsereg kedvéért van Magyarország, hanem megfordítva: a közhadsereg tartozik szolgálmi Magyarország érdekeit.

Herbert urnak nem adunk utmutatást; ő tudja kötelességét, melylyel mint magyar állampolgár és felelősödött hivatalnok önmagának és a magyar alkotmányosságnak tartozik. Tegye meg bátran, habozás nélkül, mit e kötelesség-tudat eléje diktál, véle van a jog, a polgárság osztatlan érzelme és hiszszük: véle lesz a siker is.

— Kolera a magyar birodalom területén. A belügyminiszter, tekintettel a Fiumében felmerült kolera-esetekre, a következő körrendeletet bocsátotta ki: Fiume városában újabb időben koleraszerű tünetekkel járó betegedési esetek gyakrabban fordultak elő, sőt legközelebb két egyénen az ázsiai kolera is konstátáltatott. Noha a nevezett kórnak eddig csak egyes szörvályos esetei merültek fel s habár az ottani hatóság a kolera terjedésének megállítására céljából megkivántató óv- és gyógyintézkedéseket megtette, mindazonáltal szükségesnek tartom a törvényhatóság különös figyelmét a kolera közeli voltára irányozni s ennélfogva felhívom a törvényhatóságot, hogy ugy a fennálló általános kolera-szabályzatban, valamint az 1884. évi június hó 20-án az akkori kolera veszély alkalmából kibocsátott 33511. számú körrendeletben foglalt hatósági óvintézkedéseket a legnagyobb szigorral és pontossággal, felelősség terhe alatt, haladéktalanul minden irányban foganatosítsassa; az időközben elrendelt óvintézkedések szabatos foganatosításának megtörténtéről magának azonnal szakközvegyi közbejötté mellett meggyőződést szerezzen s általában mindazon intézkedéseket és óvszabályokat, melyek a járványok megállítására mindenkor és mindenütt szükségesek, a legerélyesebben eszközöltetni s azok tüzetes keresztülvitelét hatályosan ellensúlyozni szoros kötelességének ismerje, foentartva magamnak a tett intézkedések kielégítő voltának megírálására esetleg a központból megbízottamat kirendelni. Végül sürgősen arra hívom fel a törvényhatóságot, hogy haladéktalanul intézkedjék az iránt is, miszerint a közvetlenül Fiuméből érkező utasok, egy a mint azt f. évi 34077. szám alatt kelt körrendeletben a közvetlenül Trisestből érkező utasokra nézve elrendeltem, szállókban, kocsimokban, vendéglőkben, magánlakásokban 3 napi orvosi megfigyelés és felügyelet alá helytesszenek, szükség esetén pedig az uti máhák és használati tárgyak megvizsgáltassanak s szigoruan fertőtlenitesszenek.

A „Pécs” tárczája.

Rózsák között.

— A „Pécs” eredeti tárczája. —

Lemenőben a nap. A tikasztó hőség szünetel. Aeolus, a szelek atyja, elküldi fiait, hogy egy kis üdéséget varázsoljanak a lankadó lombok közé. Pezsg az élet mindenütt. A kristálytisza égbolt alatt a természet kedves zenései kifeszített szárnynyal kóvályognak; az uton a vékonylábú pacsiirta ugrál, megfordik a porban, majd kis csőrével kedv-telvet turkál a homokban, kändian tekint körül, megriad egy remegő indától és buss! nyilsebességgel tűnik el a magasban.

Fehér pillangócskák üzik egymást az illatos légen által, lo-lezállnak egy-egy bímes virágra s ott rövid pihenőt tartanak; egy szempillantás után már hasztalanul keresi őket a szem, más vidékre szálltak, csapodár vágyaiktól üdvete.

Hűségese egy helyben állanak a természet leg-főbb ékességei: a rózsák, őket kövte tartja gyökerük. Almodozva járok közöttük. Magam vagyok, de nem egyedül. Körültem meglevenedik minden, képzelmem életet lehel a rezgő fűszálba, a cserjékbe, virágokba.

Gyenge szellőcske emeli a rózsafák leveleit, halk suttagás hallik a lombok közül; lassítom lépteimet s figyelek, hogy a bangok rejtelméből egyes szótágok elmémbe vésődjenek. Ezer szirmu halvány fejjével előre hajol a kedves „Gloir de Dijon”, kecsesen bolyngat s hihetek e füleimnek? ily szókra fakad:

— Boldog vagyok, kimondhatatlanul! s mi képezi boldogságomat? Ki lát: gyönyörködök bájjamban s minden élő lény szívesen idézik oldalammál. Oh mondd, mondd te is, mint oly sokan társnőim közül, ugy e én vagyok a legszebb?!

— Nem ő! s ezerszer nem! — kiáltá nyomban a mosolygó „Mária-Terézia” s kacéran rezgette ékes virágait — az elsőség engem illet. Lásd, a szerelmes ifju, ha imádottnak szólni nem mer, az én virágaimból szakaszt s azok ékes tolmácsai lesznek szíve érzelmeinek. Ez az én érdemem.

Levélhalmaza mögül, haragos pirral arcán „Prince Camille Rohan” lép elő s elbizott hangon megszólal:

— Mi vakmerőség jogaimba avatkozni? Az égő szerelmet én jelképezem. Nézd piros szirmaimat s ha láttad őket, szépnék találd-e utánok Aurórt? A kerek főkéssége én vagyok, ki mer velem versenyre kelni?

— Én, én! — sipogott az illatos „Thea” — bár szirmaid szépek, de a pillangó és méhecske még is csak engem kedvel jobban. Köztedek én vagyok a legszebb.

„Madame Rotschild” méltóságosan emelkedik föl és így szól:

— Tapintsd meg szirmaimat, azok lágyabbak a selyemnél, finomabbak a bársonynál. Napunk sugara is szerelmes kecsémbe, bennem gyönyörködik leginkább. Tehát az elsőség enyém.

Rózsafelhők vannak szirmaim „Madame Pierrre Ger”-nek. Előre hajol s lágy hangon megszólal:

— Oh, vajon láttál-e már nálam kedvesebbet? Virágaim fehérebbek mint az alpesi hó s apró piros sávok képződnek rajtok, mintha ott szép lány ajkai hagytak volna biborukból áruoló nyomot. Kérdezd csak a reggeli harmatot, ha nem az én keblemen idézők a legszívesebben?

S így tovább.

A „La France”, Ducher”, „Camelia Rouge” s a szebbnél-szebb rózsafajok mind balszamos illatárt terjesztének s egymással vetekedve teljes bájjukat tárák eléim.

Csak egy hallgata köztük mélyen. Sápadt virágai bánatosan konyultak a föld felé, ágai és levelei, akár a gyászoló fuznek, lehajoltak utánok.

Meghatva állottam ott, e néma bú visszhangra talált lelkeimben, arcomon kifejezést nyert a részvét. Nem szólék, nem kérdém, csak fölő hajolva néztem reá soká.

Egyszerre ágai rezegni kezdének s mint mikor zokogással küzd a hang, fátolyozottan ekkép kezdte beszélni:

— Szép vagyok-e, avagy nem, tudni sem kívánom. Mindegy nekem! Élek, de hogy miért, nem ismerem a célt; szeretek, egy egész világot körül ölel rajongó szerelmem és még sincs senkim, senkim!

— Örökös sóvárgás emészt, de hasztalanok vágyakozásom; szomjazom s oh, nem lehet oltani e szomjat, bándokom s nincs számomra balszam Gileádban.

— Egy a föld, mely engem s társnőmet táplál; ugyanazon csatornából ered a reggeli harmat, mely az ő bázgyadt tagjait és az enyémet fölfrissíti; velük együtt egy napnak sugarai keltenek fel álmaimból; ők örülnek mindennek, engem kikeletkor is csak a bánat fog el, nekem fáj a hervadás is.

— Nem szeretem az életet, de a halált is rettegem. Folyton újabb s mind kinosabb érzetekkel vívódom, melyekben nincs s nem is lesz megállapodás.

— Ültetöm szeret kertjében látni, ápol, gondoz. Pedig ha tudná hogy örökös társamul a bánat szegődött, messze elkerülne, mint teszi azt a sors csapásai től üldözött társaival.

Itt elhallgatott.

— Oh, a bú, ha bájjakkal párosult — így szólék — olyan, mint a legszebb elégia.

csüngök azokon; ismerem e szókat, vigasztalan percemben égő betűkkel fölírva láttam őket itt homlokomon belől

A szépség isteni adomány, de nem mindig az hat, ki a hatást vadászza. Mást óhajt a szem, más kedves a léleknek.

„Marschal Niel” édes, bánatos virág te, a szépség királynő, s nekem te vagy a legszebb!

A kék barlangban.*)

A „Santa Lucia” rakodó-partról indultunk. A nápolyi népet sehol sem mutatott olyan kidomboruló képet, mint a kikötői lármás helyen. Gyűlbelye ez tömörked lazzaroninak, kiknek főfoglalkozásuk a semmittevés; várják a sült galambot és mivelik a koldulás összes ágait, a szivadarab végét sem vetve meg. Lábatlanoknak mindenhol és kontárkodnak mindenben. Kérnek s ha nem kapnak, csenek, mert az „enyém-tied” fogalmával sohasem jönnek tisztába. A holnappal mitsem gondolnak, ugy okoskodván, hogy rá érnek arra holnap is s minden napnak elég a maga terhé viselni. Vidor fickók, kiket sorsuk ellen senki sem hall zugolódni.

Mikor a népet e festői képét nézzük, hajósdal hangzik a tenger felől:

„Con questo zeffiro
Cosi soave,
Oh! com'è bello
Sta su la nave!
Su passogiera.”

*) A szerző Vértessy (Virter) Karoly felhatalmazásából és kivanatára közöljük e szép leírást, mely a „Fővárosi Lapok” 170-ik számában is megjelent s mely általános érdeket kivül anynyiban időszerit, amennyiben Budapestben, a volt kiállítási területen létezett hazai furdók pavillonjában, mely az időre kijavított s használatra fenntartott, ep e napokban fejeztetett be e világhírű szép barlang hű ábrázló képe. Szer

lassan menj! Megérkezésed után tudakold meg a víz mélységét és áramlását! Vették le a lassan, de aztán azonnal menj a vízbe! Fejfel görög a vízbe, vagy gyorsan buk alá. Ne maradj soká a vízben, vagy gyorsan ne buk alá. Ne maradj soká a vízben, különösen, ha nem vagy nagyon erős. Fürdés után dörzsöld meg testedet a vérkeringés előmozdítása végett, öltözz fel gyorsan és menj sétálni! A fürdés és uszás nemcsak melegs, hanem hűvös időben is egészséges és üdítő a testre s lélekre, ha e szabályokat szem előtt tartjuk.

A lövés-egylet megnyitása. A pécsi polgári lövés-egylet folyó évi céllovásának ünnepélyes megnyitása f. é. július 11-én fog megtartatni. Az ez alkalomból tartandó díszlovás nevezett napon délutáni 2 órakor veendi kezdetű s tart est 7 óráig, mikor is a díjak fognak kiosztatni. Ezen díszlovásra a díjak az egylet pénztárából adatnak s a lövés-díjak lövésenként 5 krajcárrel számítatnak. Díjakra csak azon lövész tarthat igényt, ki legalább 20 lövésre szóló lövés bérrel bír. A díjakon kívül minden mely lövész külön díjazatik és erre minden lövész, lövés bérrel bíró való tekintet nélkül igényt tarthat. Kelt a pécsi polgári lövés-egyletnek 1886. évi jun. 29-én tartott választmányi üléséből. Barnaky Gyula, főlovászmester.

A „Pertu“. Hirilapi uton kér egy valaki felvilágosítást az iránt, hogy mily kifejezésekkel ilik a — pertu-poharat felajánlani. A kérdés furcsa és bizonyára a kíváncsi kérdezősködő az első, a ki e tárgyban utasításra szorul, de azért iparkodunk a lehető komolyan válaszolni. — Két barát közt a pertu csak koczinatás közben kötetik meg, és pedig úgy, hogy az idősebb felszólítja az ifjabbat a testvér-pohár ürítésére. Hogy milyen kifejezéssel szólíttatik fel az illető, az attól függ, hányadj pohárnál történik meg a pertu. Az első pohárnál rendszeren ez járja: „Uram, régi óhajom, hogy önnel megigyam a tetu poharat, ha nincs ellene kifogásod, tehát“... A második pohárnál: „Mégis különös, hogy két ilyen derék fickó, mint mi, magázga egymást! Isten éltessen, bruder.“ Vagy így: „Pajtás, ne nagyszólgjuk egymást ezentúl!“ — A harmadik pohárnál egyszerűen: „Hunczut az ur!“ — s ez a legnépszerűbb formula s az ur, kihez e felszólítás intézve van, a mellett, hogy elismeri, mikép ő hunczut, fenélig üríti a poharat és új testvérel jobbról-balról összecseszkölődzik. Hogy a további poharaknál milyenek a kifejezések, arra megtanithat a bor, a mit ily körülmények közt a további poharakból kihörpöntünk. Mindez áll, ha két barát köt pertuságot. Barátot kívül még csak barátónál képzeltető a pertu. Azt úgy szólítjuk fel rá, hogy kérünk tőle egy csókot. Ha ad, akkor bátran „per te“ szólíthatjuk! Probatum est. — Hogy félre ne értsenek, kénytelenek vagyunk kijelenteni, hogy e szavakat: „probatum est“, nem mi mondjuk, hanem a „Vasmegeyi Lapok“ szerkesztője.

A katonaság elemezésének javítása. A krakói 1. hadtest csapatánál május hó óta praktikus kísérleteket tesznek arra nézve, hogy mikép lehetne a legénységnek hetenként 2—3-szor melege vacsorát adni. Windischgrätz herceg altábornagy és hadtest-parancsnok e tekintetben kiadott parancsa következőben hangzik. „Az 1. sz. dízidás-ezred jelentéséből nagy meglepéssel értesültem, hogy a Podgorczen állomásozó 2-ik század kivételével, a többieknek a legénységnek fejenkénti 1 1/2 krral való hozzájárulással a konyha-felszerelvény beszerzésében nyert kiváló előnyök mellett elegendő, sőt helyileg-közeli bőséges vacsorában részesül a legénység; kap ugyanis tejes ételt, savanyu burgonyát vagy gries-levest, vagy más neki tetsző ételt. Bár ez újítás a gyalogságnál kevésbé alkalmazható, ez utóbbi fegyvernem parancsnokait is felhívom, tegyenek ez irányban kísérleteket, a lovas ezrednek, a tűzerednek és az 1. és 2. sz. nehéz útegred parancsnokainak ellenben egyenesen meghagyom, hogy minden befolyással rajta legyenek, miszerint a vacsora-készítést az alattok álló csapatoknál lehetővé tegyék. Hogy ez új intézmény általános életbe léptetésének lehetősége iránt kellő tájékozást nyerjek, felhívom az összes csapatparancsnokokat, hogy máj. 20-ig kimerítő jelentést tegyenek. Windischgrätz altábornagy.“

A szakács-mesterségbe nem igen szokunk beleszólni, ha egyébrt nem, már csak azért is, mert nem igen értünk hozzá. Másrészt tudjuk, hogy olvasóink ezt nem is kívánják tőlünk. Hogy most mégis e szakmába kontárkodunk — jóllehet azt megtenni, mit nem kívánunk tőlük, talán nem is ilik — annak oka az, hogy egy nemzeti ételműnköről van szó és ez a véres hurka. Tudós buvárok rájöttek, hogy a véres hurka — mi nélkül igazán dísznő-tor nem is képzelhető — a 9-ik század vége felé tűnt fel a nemzeti ételnapon, 886—911 tájban, amikor Leo bizánci császár rendezetben hagyta, a legzigorubb parancs alatt, hogy aki a véres hurka evésén részt vesz, az emberhez nem méltó eszelekedet (ez a görög császár véleménye) reá bizonyíttatik, megkorbácsolassék és becselensége jeléül haja kopaszra nyírassék; a hatóságok pedig, melyek a véres hurka evését közönségekben eltűrték, 10 font arany bírságra ítéltettek. — Azóta, azt hisszük, a régi bizánci birodalomban is gyökeresen megváltozott a hangulat a véres hurka iránt s mi e pár sort csak azért említettük fel, mert tudva azt, hogy a fentebb közölt idősácz (886—911) megegyezik azon idővel, melyben a magyarok Európába jöttek, továbbá tekintetbe véve az az időben gyakori érintkezést a magyarok és görögök között és azon körülményt, hogy a véres hurka specialis magyar étel, nagyon közel van azon feltevés, hogy a véres hurkát a magyarok ismertették meg a görögökkel, ami ha dicsőségnek nem nagy is, szegénynek sem szegény a magyar konyhára, mely fölötté kompozitájával, paprikás saival, turós csuszájával és gyürkés cipójával még hokáig utólrhetetlen lesz.

„Isten veled!“ Ritka dolog az, hogy a nők csak egy egyszerű istenveleddel bucsut tudnának venni egymástól. Mint egyik szakértőnk biztosít róla, a dolognak van bizonyos formája és ez körülbelül a következő: U... asszonyosság kikiséri B... asszonyosságot az ajtóig. — Isten veled, édes — mondja U... asszony:ág. — Isten veled kedves — válaszolt B... asszonyosság. — Aztán látogass meg minél előbb. — Mindenesetre, Isten veled kedvesem. — Isten veled. — De te is ellátogass ám hozzám. — Okvetlenül, fődolog, hogy te meg ne feledkezzél rólam. — Ugyan meg mit nem gondolsz... Ebben a tekintetben nyugodt lehetsz. Ha eljössz, hozd el magaddal a kis Jolánt is. — Elhozom. Ma is eljött volna, de egy kissé rosszul érzi magát... — Ejj, ej, az nem jó! No de ha jobban lesz, akkor magaddal hozod, nemde? — Persze, hogy velem jön, de te is elhozod angyalkádat, ugy-e édesem? Termézetesen. Igaz, nem is tudod, hogy megint a foga

jön? — Ne mond! Hány van már? — Őt. — Annyi sok! — Bizony annyi! — Hiszen az egészen meglepő. — Csakhogy sok fájdalmat okoz ám a kis aranyosnak. — Ajánlom, hogy gyakran fürdésed meg meleg vízben. — Megteszem. Isten veled édes, csak ne feledkezzél meg rólnk. — Ugyan no... már megint elkezdted, én inkább a te feledékenységedtől tartok. — Még egyszer Isten veled. — Isten veled. — Isten veled! — Elkkor csakugyan elválnak.

Vegyes hírek. A bukovinai csángó magyarok, kik 1883-ban jöttek az első Duna vidékére s Hertelendyfalván, Nagy-Györgyfalván és Gyurgyevó vidékén telepítették le, m. hó 21-én és 22-én tették le a honpolgári esküt. — Ifjabb Perczel Mór, a szabadtal m. kir. államvasúti üzletvezető főfelügyelője Kolozsvárra helyeztetett át s helyett Schuller Antal losonci főfelügyelő foglalta el. — Korpona a város határában igen gazdag fa-opál területre bukkantak. — Az újvidéki rendőrkapitány: Joics György lakását (a háziur jelenleg furdóben időzik) feltörték s onnan több száz firt értékű holmit elvittek. — Széll Pirokka, Arany János unokája, Széll Kálmán nagyszalontai ref. lelkész leánya hosszas szenvedés után meghalt mell-hártya-gyulladásban Bpsten, f. hó 4-én, 20-ik évében. A temetési szertartást Szász Károly ref. püspök végezte. — Franciaországban 1885-ben, vagyis az elválás lehetőségéről hozott törvény első évében 1242 elválás eszközöltetett. — Nagy forgószél pusztított a napokban Marcaliban, mely a mesztényői szőlőhegyen támadva, 3 házat pozdorjává tört; innen Gadányba áthatolva, ott 28 szilárd épületet sodort el, a gerendákat s mért-földre dobva, 100 éves fákat gyökerestől kitépve. Egy nagy cseresznye-fát 100 ölre felkapott s nyomtalanul elvitt; Gadányból a forgószél a Balatonon át (80—100 öl szélességben) átment Zalába s ott is nagy pusztítást tett. — Csudics Miklós horvát tartománygyűlési és magyar országgy. képvis. meghalt. — Az angol parlamentnek, mely csak a napokban zárott be, 670 tagja van; ezek közül 495 Angliára és Walesre, 72 Skótszagra, 103 Írorszagra esik. Az elmúlt parlamenti időben a tagok közül a konzervatív párthoz tartozott 243, a szabadelvűhöz 335, a párt nélküli (ir) volt 86. Az új választások javában folynak és nem lehetetlen, hogy azok Gladstone bukásával fognak végződni. — Foucher de Careil távozó bécsi nagykövét a Felső-óthal a Szent-István-rend nagykeresztjét, Szőgyény-Marich László külügyi osztályfőnök pedig az első osztályú vaskorona rendet kapta. — Kis s Dávid szegedi polgár, ki vas szorgalommal saját erejéből milliómossá lett, 83 éves korában bekövetkezett halálakor a népiszkolai ifjuság számára 35000 frtos alapítványt tett, jótékony célokra pedig 30000 frtot hagyományozott. — Alföldi Gyula apatini volt csehbiztos agyonlőtte magát. — Bellatinci uradalmi orvosa Messer Soma dr mura-szombatjárás-orvos neveztetett ki. — Nemcsik Gusztáv nagy-körösi gözmalom-tulajdonos eljegyezte Somogyi-Gerzson földbirtokos leányát: Teréz. — Ipartestület alakult Tabon m. hó 24-ikén: a tagok száma 75; elnökül Márk József fésűs választott meg. — Grünhut Abraham meghalt m. hó 30-ikán Kaposváron, 98-ik évében. — A francia tengeri halászat 1884-ben 24,200 hajót (163,000 tonna tartalommal) és 142 ezer halászt foglalkoztatott. Kihalásztak 253 millió kgr. tőkehalat, 46 millió kgr. heringet és 10 millió kgr. szomber-nalat 88 millió frank értékben; 1883-ban a kihalásztott halak értéke 107 millió frank volt. — Az angolok 300, az amerikaiak 500 millió frankot vesznek be tengeri halászatukból éventén. — Pulay Ferenc, Vasmegeye II. aljegyzője 7-ikén vezette oltárhoz Szombathelyen Soós Mariska kisasszonyt. — Palini Inkey Zsigmond szt-lőrnczi földbirtokos meghalt 68-ik évében. — A közszegi katonai reáliskola parancsnokának: Seitz Jánosnak neje meghalt. A szegények jötevője volt. — Kresz József szegszárdi vendéglős szélhűdés következtében meghalt 1-én. — Felső-Irghen (Tolnamegye) jegyzőve Bekő Elek, azelőtt helyettes jegyző választott meg. — A szerb-bolgár háborúban szerb részről elesett 14 tiszt, 63 altiszt, 669 katona, összesen 746 ember; megsebesült 97 tiszt, 418 altiszt, 4055 katona, összesen 4570 ember; eltűnt 5 tiszt, 98 altiszt, 1538 katona, összesen 641 ember; az összes veszteség 6977 ember. — Gere Antal orzari tanító eljegyezte Schwartzberg Fanny kisasszonyt Hidvégen. — Szélestey Károly esendőr százados neje: született Lovasy Maria meghalt m. hó 28-ikán Kolozsváron, 32-ik évében. — Szarukán Ida kisasszonyt, a szegszárdi felső leányiskola igazgatóját nőül vette Martonffy Gyula bihari nagybirtokos. — A paksi közszegi iskolánál egy ujjonnan szervezett tanító állásra Komlósi Antal első-ereki tanító választatot meg.

„AZIENDA“, osztrák-francia élet- és járadék-biztosító-társaság. ÖFensége Czatoryski herceg elnöke alatt m. hó 12-én tartották meg a társaság IV. rendes közgyűlése. Dr Klang I igazgató által betervezett számadó jelentés át állapítja meg, hogy az üzlet fejlődése az 1885-ik évben is öröndetesen előrehaladt. Új kötvények 5,234,000 frtnyi tőkérel állítottak ki és az összes biztosítási állomány az év végén 36,971,965 frtra rugott fel. A díjbevélt 793,251 frtot tett ki, tehát 115,124 frttal többet mint tavaly. Az összbévélt 4,847,214 frtra rugott fel. A biztosítási szerződésekből folyó tetemes, 1885-ben 1,337,181 forintot tevő kifizetések dacára is felemelkedtek a díjtartalek 3,744,439 frtra. A különféle speciál-tartalek 420,897 frttal rendelkeznek és a társaság biztosítási alapja felrug 8,393,630 frtra. A közgyűlés 5% os osztalék kifizetését rendelte el.

A barsi sertéshizlalo részvény-társaság heti tudósítása.
Állomány: 5075 darab sertés. — Ebből leélésre érett 400 darab sertés.
Takarmány árak: Tengeri dara 100 klg. 6 frt 40 kr. — Árpada 100 klg. 6 frt 70 kr. — Tengeri (szemben) 100 klg. 5 frt 70 kr. — Arpa (szemben) 100 klg. 6 frt — kr. a hízalóban, minden költséget beszámítva.

A pécsi sertéshizlalo részvény-társaság heti tudósítása.
Állomány: 339 darab kövér, — 513 darab félkövér — 678 darab sovány, — 679 darab süldő.
Az üzlet lanyha. — Árak változók Kövér válogatott 88—42 krig, — félkövér 86—39 krig klg-kint, 45 kgr. életsuly leszámításával, — sovány sertés — krig, süldő 28—32 krig kilogrammonként elősulyban.
Új kukorica ára 5 frt 60 kr. Arpa 6 frt 40 kr. mm.-kint. Örlés díj 60 kr. mm.

Gabona-árjegyzék
a Pécsért 1886. évi július 3-án tartott hetivásárról.
100 kilogramm jó középserű legalábbvaló

Buza	7 frt 60 kr.	7 frt 40 kr.	7 frt 30 kr.
Kétszeres	6 „ 10 „	6 „ „	6 „ „
Rozs	6 „ „	5 „ 13 „	5 „ „
Arpa	6 „ „	5 „ „	5 „ „
Zab	6 „ 50 „	6 „ 20 „	6 „ „
Kukorica	6 „ 30 „	5 „ 20 „	5 „ „
Hajdina	6 „ „	5 „ „	5 „ „

Méter mázsá: Széna . . . 2 frt 60 kr. — Szalma . . . frt 2 70kr.

Szerkesztői üzenetek.
B. A. A szerkesztőség előtt — legalább névleg — ismeretlen embertől nem vehető fel semmiféle közlemény. — Küldeménye nem üti meg a mértéket. De azért ne esiggedjen.

Laptulajdonos: **FEKETE MIHALY.**
Felelős szerkesztő: **FEILER MIHALY.**

Hirdetések
Féher és crém selyem Faille Arancaise, Surah, Satin merveilleux, Damask, Rips, Taffete és atlaszok méterenkint 75 krtól 10 frt 65 krig.
Vámmentesen házhoz szállít.
HENNEBERG G., (cs. kir. udvari szállító) selyem-gyári raktár Zürich. Minták kívánatra. Levélek 10 krtba kerülnek.

Ház eladó
szőlős és gyümölcsös kerttel.
Szigeti külváros Arpad-utca 53. sz. ház.

A dr Petri-féle fertőztető-por.

Ezen, alulról által készített fertőztető-por a fővárosi főorvosi hivatal által az annak idején itt működött tiphus-epidemia bizottság, a m. kir. fő-államgyógyászat, a Rókus kórház igazgatósága és más mérvadó kövegek által ajánlatot és legújabb időben az országos egészségügyi tanács is jonak találván, a m. kir. belügyminiszterium 1885. évi április hó 29-iki rendelettel fertőztető szernek elismerte. A Petri-féle por értékét igazoló hivatalos iratok rendelkezésre állanak.
Állami és városi tanintézetek közül, melyek a Petri-féle port alkalmazták, röviden csak a következőket említem fel: Rókus kórház, m. kir. állam-vasúlya, Fortuna-fogház, megei fogház, a kerpessi úti dolgozóház, a munkácsi és vaci feyház stb. stb. Felelőleg volna a számtalan állami intézet, mely ezen port nálam veszi, felsorolni. Az, hogy igen sok gyárban és magánháznál alkalmaztatik, eléggé ismeretes.
Miatán a helybeli főorvosi hivatal konstátala, hogy ezen keztintemnyen utánaova és hamisítva lesz s hogy a közönséget ilyenmó hamisítványtól megóvjan, ezental a Petri-féle port csak zar által szállítom. Az ilom törvényisz-kiég bejegyzett cégemet és védjegyemet viseli.

Árak:
100 kiló (hordókban) 10 frt, 50 kiló 5 frt 25 kr, 25 kiló 2 frt 50 kr, 4 kiló (esomagokban) 60 krajcár.
Megbízást csak hoztam sziveskedjék intézni.
Budapest, 1886. junius hóban.

DR LANDAU N.
Damjanich utca 27. sz.

Tudatom a **nagy közönséggel,** hogy kellemes nyári étkező helyiséggel elátott **vendéglőmben** minden szombaton **Darázs Miska zenekara játszik.**

Holnap, vasárnap a kedvelt **szabadkai tamburások** válogatott zene és ének-darabok előadásával mulattajátk nálam a t. cz. közönséget.

!! Válogatott ételek és italok !!
Pontos kiszolgálás.
Szives pártolást kér

BERTITS JÁNOS,
a „Hattyu“ vendéglőse.

Hirdetmény.
A NÉMET-ÜRÖGHI KÖZSÉGI italmérési jog
1886-ik évi szeptember hó 29-től
3 egymás után következő évre
a hozzátartozó közszegi lakházzal, husvágó helyiséggel, udvarral, kerttel, pincével és istállóval együtt
200 forint évi bér
kikiáltása mellett haszonbérbe adatik. Albér-bevenni szándékozók tartoznak az évi bér 10 %-át bánatpénzül és egy negyed évi bért biztosítékul előre lefizetni.

Az árlejtés f. é. július hó 18-án d. u. 3 órakor fog N.-Üröghön megtartatni.
N.-Ürögh, 1886. július 6.
Samu Ferenc,
községi bíró.

CZIGELKAI
LAJOS-ISTVÁN-
forrás. forrás.
Gyógyviz Borviz
elsőrendű, kipróbálva legdúsabb szik s szén-sav tartalmu Európa valamennyi ásványvízei között.
A forrás kezelősége
CZIGELKÁN
Sáros megye.

„AZIENDA“, osztrák-francia élet- és járadék-biztosító-társaság.
Vagyoni-méretek.

1	Követés a részvényekben be nem fizetett	1.440.000
2	Pénztári készletek és készletek	61.012.000
3	Állomány	8.252.244.88
4	Állomány	2.252.244.88
5	Változó	792.833.45
6	Maradék követelések	1.111.538.49
7	Követelések költségek	188.893.03
8	Állomány	500.307.59
9	Állomány	39.407.90
10	Állomány	48.077.34
11	Állomány	71.307.74
12	Állomány	472.987.81
13	Állomány	11.932.144.26

A könyvvizsgáló: **Lampelmayer K. s. k.**

„AZIENDA“, osztrák-francia élet- és járadék-biztosító-társaság.
Vagyoni-méretek.

1	Követés a részvényekben be nem fizetett	2.400.000
2	Pénztári készletek és készletek	298.159.186
3	Állomány	82.118.15
4	Állomány	43.928.71
5	Változó	3.659.912.01
6	Maradék követelések	217.808.508
7	Követelések költségek	470.000.00
8	Állomány	684.246.99
9	Állomány	140.000.00
10	Állomány	39.318.70
11	Állomány	13.950.00
12	Állomány	7.550.00
13	Állomány	120.000.00
14	Állomány	11.932.144.26

A könyvvizsgáló: **Hönigswald K. s. k.**

„AZIENDA“, osztrák-francia élet- és járadék-biztosító-társaság.
Vagyoni-méretek.

1	Követés a részvényekben be nem fizetett	2.400.000
2	Pénztári készletek és készletek	226.440
3	Állomány	144.730.27
4	Állomány	884.877.02
5	Változó	1.070.070.86
6	Maradék követelések	10.442.10
7	Követelések költségek	171.737.76
8	Állomány	473.584.00
9	Állomány	2.000.00
10	Állomány	2.000.00
11	Állomány	4.000.00
12	Állomány	170.000.00
13	Állomány	439.407.88

A könyvvizsgáló: **Hartwig Mándor K. s. k.**